

Foaie săptămânală, întocmită de preotul Iosif Trifa.

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

La prasnicul nostru național de 10 Maiu.

Acum Duminecă — 10 Maiu — avem cel mai mare praznic din calendarul nostru național. 10 Maiu cuprindă în sine întreaga istorie a neamului nostru. Acest praznic a răsărit din toate suferințele, din toate așteptările, din toate jertfie, vitegilor și durerile neamului nostru.

Toate golgotete și toate crucile neamului nostru au ajutat sositrea acestui praznic al înviterii noastre naționale.

Dar să nu uităm: praznicul acesta, moștenirea strânsă în praznicul acesta, o vom putea păstra numai cu credință tare în Dumnezeu și cu ascultare de El și vola Lui.

De 10 Maiu, să ne gândim la soluție care Ieremia proorocul și lăsat-o tuturor fătrilor și popoarelor ca să asculte de glasul Domnului. Căci numai o țară și un neam care ascultă de glasul Domnului, poate trăi și da înainte.

Trăim vremuri când neamurile și popoarele lumii se frământă ca niciodată. „Vuesc popoarele cum uesc apele mării“ (Isaia 17, 12).

Din vîntul frământărilor de azi vor scăpa numai acele popoare cari

„ascultă glasul Domnului“, cari grădesc cu Dumnezeu și fiți în legă-

tura de ascultare cu El.

Intre acestea doresc să fie și țara și poporul meu.

Pe stema țărilor noastre e scrisă parola: „nihil sine Deo“, nimic fără Dumnezeu. Când totul se va face în țara aceasta cu Dumnezeu și după vota lui Dumnezeu, atunci am asigurat pe veci viitorul acestei țări și acestui neam.

La 10 Maiu să nu uităm: neamul nostru, ca odinioară Israileanii, au avut un fel de legământ de credință cu Dumnezeu, care i-a trezit prin atâtea furtuni. Să păstrăm și noi acest legământ biblic:

„Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, cel ce v-am scos pe voi din Egipt când erați robi, și am rupt legătura jugului vostru“ (3 Moise 26, 13). „Din fări și din neamuri v-am adunat, dela răsărituri și apusuri, dela mișănoapte și dela mare“ (psalm 106). „De veți umbla întru poruncile mele și de veți păzi învățăturile mele și le veți face pe ele, Eu volu umbla întru voi și voi fi vrouă Dumnezeu și voi veți fi mie popor“ (3 Moise 26, 3, 12).

Rugarea părintelui N. Munteanu-Muntmarg

Adresată sfintei Episcopiei a Romanului.

Prealubitul nostru luptător, părintele Nicolae Munteanu-Muntmarg, a adresat sfintei Episcopiei a Romanului, preafrumoasa și mult spuñătoarea rugare de mai jos :

Prea Sfințite Stăpâne,

Cu adâncă smerenie, avem onoare a Vă raporta următoarele: Știți prea bine, Prea Sfințite Stăpâne, cătă înviorare duhovnicească a stârnit în biserică noastră lucrarea pastorală a preotului Iosif Trifa dela Sibiu! Într'adevăr o muncă de uriaș, într'o vreme de multă ticăloșie și necredință omenească.

Lucrarea pastorală de peste două decenii a părintelui Iosif Trifa n'a ieșit din albia ortodoxiei. Din răutate și neștiință multe s'au colportat pe seama Oștirii Domnului. Cătă răsunet a avut în Suedia preotul Vizellgren, care prin acțiunea lui de trezvie a stins focul alcoolismului în țara lui și totuși acest preot a fost întrecut în mare măsură de lucrarea pastorală a preotului Iosif Trifa.

Preotul Vizellgren a scutat lumea împotriva beției; preotul Iosif Trifa a ridicat sute de mii de oameni împotriva tuturor păcatelor și i-a înghenchiat la picioara Crucii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. El, cu multă jertfă și multe lacrimi, a aprins mii de lumini în candelabru Bisericii Creștine Ortodoxe.

Știți foarte bine diferențul dintre I. P. S. Mitropolit Nicolae și preotul Iosif Trifa — sufletul mișcării Oștirii Domnului...

Preotul I. Trifa n'a greșit dogmatică. El nu s'a abătut dela doctrina dogmatică a Bisericii Creștine Ortodoxe. Toată literatura lui religioasă și tot scrisul lui gazetăresc sunt o aleasă comoară de care preotimea—in mare parte—s'a folosit și se folosește în lupta ei pastorală.

Preotul Iosif Trifa trebuie reținut în ierarhia Bisericii.

Mi-aduc aminte cătă stăruință a depus Sf. Sinod în 1925 ca să-l reîntoarcă dela erzie pe Tudor Popescu, fostul preot dela Cuibul cu Barză din București. I. P. S. Nicolae a fost delegat de Sf. Sinod să ia un interogatoriu dela Tudor Popescu cu privire la mărturisirea lui de credință. S'a depus multă stăruință pentru ca Tudor Popescu să revie la ortodoxie, dar T. Popescu nu a revenit... Astăzi când cazul Preotului Iosif Trifa este de o covârșitoare însemnatate în Biserică noastră, cred, Prea Sfințite Stăpâne, că o revizuire a procesului în cauză este în sentiment mișcării Oștirii Domnului și a întregiei Biserici din această țară. Procesul Preotului Iosif Trifa este procesul mișcării Oștirii Domnului.

Eu mă gândesc cu multă strângere de înință la întorsătura pe care se poate întâmpla să o ia mișcarea Oștirii Domnului, când „caterisirea“ preotului Trifa va rămâne definitivă. Atunci se poate întâmpla să avem cea mai mare tulburare în biserică noastră, care va întrece orice margini. Ce vom face noi preoții în fața fortunei? Să nu se uite că aproape în fiecare parohie din această Țară se găsesc ostași, oameni cari răvnesc după măntuirea sufletului și cari ființă la preotul Iosif Trifa, ca la un vrednic duhovnic. Să se alătă în vedere sutele de mii de fii ai Bisericii cari au fost treziti la o viață duhovnicească deșmeritul preot Oștirii Sibiu...

Vă rugăm, cu adâncă smerenie, Prea Sfințite Stăpâne, să fiți în Sf. Sinod purtătorul de cuvânt al tuturor fiilor duhovnicestii din mișcarea Oștirii Domnului ce se găsesc presărați pe meleagurile Eparhiei Prea Sfințite Voastre și cereți — la revizuirea procesului — iertare pentru preotul Iosif Trifa din partea Sf. Sinod, spre pacea ce trebuie să stăpânească în sănătatea Sfintei noastre Biserici.

Vă sărută mâinile al Prea Sfinției Voastre prea supus,

Paroh Preot N. C. Munteanu-Muntmarg.

verso...

Rapoarte, bucurii, biruințe și suferințe de pe fronturi.

In com. Cuzdioara-Someș, a avut loc adunare plină de foc, au luat parte frați din 7 comune. Raportarea surioară, Suciul T. Veronica.

Adunarea dela Căpâlnaș-Hunedoara, a fost plină de bucurii. Au luat parte frați mulți din jud. Hunedoara, Arad și Timiș. Rap. fr. I. Dinu și inv. Antoniu Moldovan.

Din Stâlpeni Muscel. ...Pornim și noi la drum cu credința nesdrucătă în bunul Dumnezeu. — Vom face și abonamente. Pr. N. Popescu.

Din Reșița-Caraș, fr. Pârvu Ioachim scrie: In numele lui Isus stăti și priveghie lângă acela care s'a jertifică pentru noi.

Din Bierțan, rap. sora Maria Hoza, Oastea înaintează mereu spre Canană.

Frontul Târgoviștei, începe a se întări și mai mult. Diavolul are perderi pe zile ce trece tot mai mari. — Fr. din Comișană Lazuri sunt la datorie. N. Stanciu.

Oastea din Budești-R.-Sărăt, merge spre biruință. Alături sunt și pări. Ohijă din Poștești și pări. Alex. T. Marin dela M-rei Cotești.

In Oaste s'au mai înscris: V. Croitoru, din Cotești, Odobasca și Petreșcu Dragoi din Uricești Pălanca-R.-Sărăt.

Oastea din Rotari-Prahova, se află în plină luptă. Fac adunări și șiruri pe state cu aparatul de cinematograf și corul. Slăvit să fie Domnul.

Fr. Gh. Gh. Anghel.

Din Slobozia Cîlciencini-Ilovoi, fr. Marin raportează biruință și bucurii.

In Sebeșel-Vechiu-Hunedoara sunt 60 ostașă. Au fost cercetați de nazirei Oastei, lăsându-le mari bucurii.

Din com. Văcărea-Muscel raportează fr. Gh. Ceaușu grele prigoane.

Frații din Carpen-Doli, mărturisesc adâncă lor durere pentru cele întâmpinate cu părintele Iosif.

Din Movilița-Ilovoi, rap. fr. Alex. Zamfir, biruință. Au avut o frumoasă adunare la Roșiori — Roagă pe frați a-i mai cer-ceta.

200 rapoarte avem la rând.

La redacția noastră sosesc zilnic rapoarte dela toate fronturile Oastei. Deși am spicuit și am dat și alci o mulțime, din ele n'am putut răsbi să le amintim și toate. Așa că în ultimul timp făcând socoteala, am văzut că s'au strâns peste 200 rapoarte care urmăzează să fie amintite la foaie.

Dăm și în numărul acesta o parte din ele și vom spicui și în numerole viitoare câte ceva.

Rugăm pe frați să ne erte că nu le putem da în întregime și imediat ce sosesc.

Dacă am publica mai multe deodată, ar trebui să lăsăm afară din învățăturile și tâlcurile atât de minunate pe care ni-le dă părintele Iosif în fiecare număr.

Noi vom da în măsura putințelor tot ceea ce vine dela fronturi și vom găsi potrivit de a fi publicat, astfel ca să avem și hrana destulă și să avem și rapoarte pentru a cunoaște mersul luptelor dela fronturi.

Deci înainte, mereu înainte. Domnul e cu noi. Slăvit să fie Domnul.

I. MARINI.

Motăjel-Doli, rap. fr. Florea Velivu. Mărturie scrisoare ne-a înăudiat. Domnul are grija de copiii Lui.

Crasna-Putna-Storjene, rap. fr. I. a V. Motrescu. Domnul le dă bucurii.

Gălăvănești-Îași, rap. fr. Năstase Scriminți; în Domnul merg înainte.

Din Voitești-Doli, rap. fr. D. Gr. Popescu. (Fratele mult muncește pentru Domnul).

Buzău rap. fr. Preda Lavrincu, bucurii.

Ilava-Severin rap. fr. Petru Mura. Domnul le trimite mereu biruință și bucurii.

Rebrișoara-Năsăud, rap. fr. Jarda Petre. Bucium-Poleni Alba rap. fr. Fister.

Negre-Covurlui rap. fr. N. Boșneag.

Din Giuvărăști ne scrie fratele Gh. D. Andrei despre bucuria avută la nuntă ostașească din Brastovăț. Pe drum a fost și arestat cu fr. Capră, dar Domnul i-a scăpat cu bine.

Slințire de steag.

Oastea Domnului din com. Stelian Popescu-Prahova treând prin toată lupta un ajuns să-și sănsească stesugul în ziua de 10 Mai 1936. Rugăm pe toți frații să vie cu hrana duhovnicească.

Ostașii Draghiță G. Lecliu și Dumitru P. Tane.

Stanija-Hunedoara, rap. fr. Ianc Nicolae (In Oaste au mai intrat alte 12 susținte și soția fratelui Ianc. Domnul să fie lăudat).

Din Meinc Hunedoara, rap. fr. bucurii. In Oaste au mai intrat 7 susținte.

Boroaia-Baia, rap. fr. Gh. Hulubină. Oastea înaintează. Isus Biruitorul biruiează peste tot.

Câmelești din Vale-D-viață rap. fr. Const. C. Stănescu. In Oaste sau mai înscris 21 de susținte. Domnul îngrijescă de toți copiii Lui.

Cotoroaia-Tutova rap. fr. D. St. Tălpoiu. Oastea e la datorie.

Codreni-Tr. Mare, rap. surioara Aurica Buzaș. Tineretul a trăit clipe de sfinte bucurii. Domnul să-i întărească.

Din Lucăcesti-Bacău, raport. fr. V. Crăciun, bucurii și biruință — au avut și o nuntă duhovnicească a fr. V. Crăciun licențiat în teologie cu sora Rărița Avram. Domnul să le ajute.

Invitată la nuntă.

Duminică 10 Mai va avea loc nuntă fr. Nec. I. Adâscălițelui din satul Valea Arinilor com. Lucăcesti-Bacău cu sora Dildina Saharia—Scorțeni.

Frații sunt invitați cu toții în com. V. Arinilor unde se va fiine nunta.

D. Bălăuță cu frații.

Oastea din Stânișoara și Șendreni este la datorie. Am dat un atac asupra satului Mămăligă. Un om bun ne-a primit în casa lui. El e acum ostaș și se numește Silion Belită. — Rap. fr. Antonie Chiron.

Oastea din Vurpăr-Alba Iulia înalte. Au avut și o frumoasă piesă de teatru. Slăvit să fie Domnul.

Nic. Hațeganu, ostaș.

Oastea din R.-Sărăt, strigă: prezent la datorie. Fratele Ferentă Crăciun.

In com. Jacul de Câmpie a avut loc o minunată adunare. Rap. fr. Gr. Farcaș.

Din Com. Mironeasa—Iași s'au mai înrolat în Oaste Neculai N. Tudor cu soția Victoria și părinții Neculai și Răriță, cu cei 4 copii. Domnul să le ajute.

Mediașul e la datorie.

Din Sofronești-Vaslui, frumoase biruințe raportează de pe frontul de acolo fr. Vasile Șarabiel... O adunare neuitată și plină de lacrimi au avut în satul Drăgănești. Slăvit să fie Domnul.

In Delinești—Caraș, luptă continuă. S'au mai înscris în Oaste: Petre Balint cu soția și Floarea Mindă.

Din Brăila, rap. fr. Anghel Stoicescu, bucurii și biruințe. În 5 Aprilie s'a sfînșit un steag al Oastei și 2 icoane împărătești la biserică Sf. Gheorghe.

Slăvit să fie Domnul.

Din com. Udești-Suceava sora Aglaia Aydoni, intră în Oaste cu cuvintele dela Ioan 16, 33 și Gal. 2, 20.

Din Moțătei-Doli, rap. fr. D. M. Grumăzel, despre bucuriile avute în com. Caraule. S'au mai înscris în Oaste: Dumitru F. Decă, Mariocă și Elisabeta D. Grumăzel, Ion Cojocaru și George Maeucă, Valerica Eteagă și Nică Căpraru toți din com. Moțătei-Doli.

Domnul să le ajute!

Din Grivița—Ialomita, rap. fr. Const. N. Iordache, o întâmplare dureroasă: cineva a părăsit și batjocorit Oastea Domnului și în urmă l-a murit soția și o fată...

Ce scriu frații din comunele Igești și Vama—Bucovina.

Ce au făcut cărțile și foile Oastei într'un sat atacat de 3 secte.

Cucerinice părinte Trifa.

In numele Domnului nostru Isus Hristos, noi Ostașii Domnului din Comuna Igești în număr de 20, vă raportăm: Oastea Domnului de aici merge în plină înaintare alături de sf. voastră, pe altul nu știm căci numai cărțile și predilecile sf. voastre au putut să străbată în inițiale noastre cele reale și pline de fărădelegi. Înainte de a ne scrie în Oaste credeam că suntem creștinii așa cum se cere, mai cu Dumnezeu mai cu satana. Noi nu ne dam seama că pentru mantuirea sufletului trebuie să trăim cu totul altfel. De vreo 8 ani ceteam cărțile și foile sf. voastre dară n'am găsit niciără să fi fost scris ceva contra învățăturilor și dogmelor sf. noastre Biserici, ci tot mereu ne-ați apropiat de sf. noastră Biserică.

In satul nostru de unde și cum, s'a ivit secta Adventiștilor și aceștia făceau mare propagandă penitru a putea aduce oamenii în sectă lor. Mai pe urmă s'a ivit o altă sectă așa zisă Baptistă și aceasta făcea propagandă mare și la urmă s'a mai ivit una, numită Pentecostalistă. Vă spunem sincer dela ini-

mă și adevarat — nu mințim — Domnul știe și ne este marțor, căci dacă nu se țvia și în satul nostru Oastea Domnului Isus Biruitorul, mulțumită Domnului și sf. voastre, aceste secte aveau de gând să răsăcească aproape totul.

Noi ne întrebăm dacă nu era Oastea Domnului și mai ales predilecile cele VII și puternice ale sf. voastre oare ce se întâmplat în satul nostru? Cred că numai predilecile cele puternice ale sf. Voastre ne-a salvat satul dela rătăcire. Astăzi în satul nostru din trei secte ce erau an rămas numai una și asta-l slabă.

Cucerinice Părinte.

Vă facem mărturisire căci ori cum s'ră hotără cu judecata, noi nu ne vom despărți de sf. Voastră, ci vom lucra și lupta mereu înainte pentru Domnul și Biserica Să. de Vie.

Primită cucerinice părinte vă ilănoastră salutări în Domnul.

Slăvit să fie Domnul.

In numele fraților ostași Gh. I. Hariotescu ostaș. Igești-Strojine.

Prea Cucerinice Părinte Trifa.

Populația din istoricul orașel Vama, că și de pe întreaga vale a Moldovei — care s'a adăpat de ani de zile la isvorul nescat al învățăturilor frumoase, ce Sf. V. le trimitea în acest colț al Tării — cu cea mai mare durere — a lăuat cunoștință din fol, despre fucărările ce se fac pentru îndepărțarea Sf. V. din rândurile preoților, — spre a Vă mări astfel și mai mult, durerile sufletești ce cu greu le-ași suportat până acum.

Si ne întrebăm cu toții nedumeriți, cu ce aji greșit așa da mult, să merită o pedeapsă aşa de aspiră.

Slăvit cu toții ce sălăfăcă pentru Biserică lui Hristos cea adevărată, — dar mai slăvit în același timp, că adeseori binele și răspălită cu rău, mai ales atunci, când politica murdară e armestecată până și în Biserică.

Dar consolați-vă! — Căci de-ar fi chiar deficitiv să rămâne acea neșăptățea senință de judecăță — Sf. V. totuși veți rămâne în sufletele credințoșilor — „Preotul Trifa” — acel preot și adevărat, și care a știut să aducă atâta suflete la pocăință, într'o vreme de grea criză morală.

Si dacă în zilele noastre se poate trece cu atâta ușurință, peste tot ce aji putut și aji putea. Încă face pentru sfânta noastră Biserică ortodoxă, — gândim atunci că mai târziu, — istoria le va spune pe toate.

Dar se cuvine să mal astăptăm încă ultimul cuvânt al celul mai înalt lor bisericesc, — Sf. Sinod — iar până atunci ne vom ruga cu toții lui Dumnezeu, — ca să întoarcă totă mânia ce se pornește în contra Sf. V.

Cu sărături de mână Carp Pântea, cantor bis. ort. rom. Vama—Bucovina.

Amânare.

Adunarea dela Cireșu—Brăila se amâna pentru Duminecă 24 Mai. Gh. I. Pricop.

TINERETUL OASTEI

Nimeni tineretea ta să nu o defaime; fii pildă credincioșilor (I Tim. 4, 12).

Vino, tinere, la Domnul Isus Hristos!

Dragul meu Tânăr, te caută Domnul Isus!... caută și tu de-L întâlnescă în calea vieții tale... Când vei întâlni în calea ta pe Domnul Isus, atunci, în casa sufletului tău se va face deplină lumină. Atunci solzii necredinței de pe ochii sufletului tău vor cădea cum au căzut și solzii de pe ochii lui Saul în Damasc. Atunci vei orbii față de păcatele lumii, față de lumea înselătoare a acestui veac și te vei luma pentru Domnul, pentru veșnicie...

Atunci vei crede hotărât că Mântuitorul este Calea, Adevărul și Viața (Ev. Ioan 14,6).

Vrednic de plâns este Tânărul robit de păcat și desbrăcat de haina curăției sufletești. Vrednic de plâns este Tânărul „mut și surd”, „orb” și „mut” pentru Domnul Hristos.

Dar Tânărul păcătos mai ales este vrednic de ceva: de a fi căutat și ubit. Pe acest Tânăr îl chemăm căruță și iubire sfântă să vie sub steagul Domnului Isus. Dorința noastră este ca întreaga tinerime să fie o tinerime nouă.

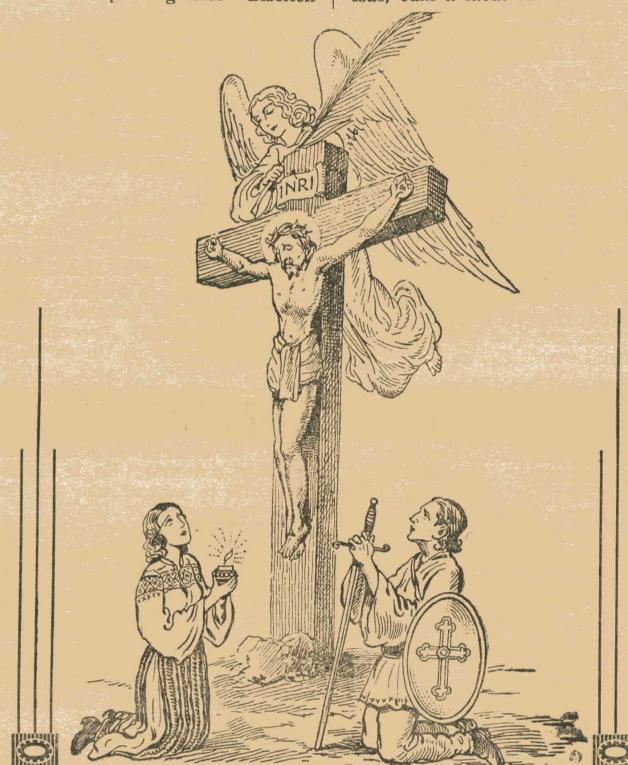
Umbilăm cu iubire sfântă după tineret; vrem să-l aducem în corabia vieții, la Biserică, la Mântuitorul, cu undița cuvântului evangelic și cu iubirea noastră curată.

O! iubiți mei tineri, cari citiți aceste rânduri, vă întreb cu multă

grijă de măntuirea sufletului vostru: aveți pe Domnul Isus cu voi? Atunci răzimat viața voastră pe „peatra cea din capul unghiu lui” Bisericii

noastre, pe Mântuitorul?

Ați plecat vreodată la rugăciune capul vostru pe peptul Domnului Isus, cum a făcut oarecând Sf. Ev.

Ioan — cel mai Tânăr dintre ucenici — la cina cea de Taină? Atunci primite cu toată sfîntenia și cutremurarea pe Domnul Isus, prin Sf. Impărtășanie?

Dragii mei copii, credeți că „plată păcatului este moartea”, că locul celor ticăloși în veșnicie este „iazul cel de foc” (Apocalipsa 21,8). Ascultați graful Scripturii și purtați-vă vrednici față de Domnul și Biserica Lui.

Nu vă îndoiați de cuvântul lui Dumnezeu, căci acest cuvânt va striga la judecată împotriva voastră. Veniți la Hristos și ieșiti din robia păcatului... Holman Hunt, un pictor englez, a zugrăvit „Fuga în Egipt” a Sfintei Fecioare în tabloul intitulat „Biruința nevinovaților”. Acest tablou infățișează pe Sf. Fecioară Maria șezând cu pruncul Isus pe un asin condus de bătrânu Iosif în drum spre Egipt. Pruncul Isus, cu față răzătoare, privește spre copiii din jurul său care însotesc cu flori de crini albi și roșii... Da, iubiți mei tineri, să aveți totdeauna un suflet curat ca floarea crinului alb și să vă jertfiți „până la sânge” pentru Domnul Isus.

Haideți la Hristos și nu mai întărziți!... Predați-vă Lui întreaga viață. Domnul vă cheamă! Nu zăboviți!

Preot, N. Munteanu-Muntmarg

Invitații.

La Hără Hunedoara.
va fi o adunare în ziua de 17 Mai 1936.

Frații din com. Smeeni-Buzău.
roagă pe toți frații și surorile din jur a lui parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 17 Mai. Aduceți și steagurile. Vă așteptăm cu drag.

St. D. Radu, I. N. Petre.

La Petrești-Alba

În 17 Mai va fi o mare adunare a Oastei când se va sfîrși și o cruce de hotar, — Frații veniți cu toții, cu steaguri cari aveți. De partea Martei se va îngrăji fiercare.

Fr. Oligor Vasiliu.

Invitate la nuntă.

În ziua de 17 Mai, în com. Telega la biserică sf. Voievozi, ora 6 seara va avea loc cununia religioasă a fraților Ioan Stoican cu soția Florica Ciocâncescu. Petrecerea duhovnicească și masa va avea loc la școala primară No. 1 din centrul.

Frații pot veni de Sâmbătă și să rămână până Luni.

Cei ce vin de Sâmbătă vor găzdui la soara mireasă.

Frații Ion și Florica.

Dela frații din Sibiu.

O adunare de lacrimi — Legământul fraților dela Avrig — La Tâlmaciu — Pe fronturi — Frații din depărtări.

Adunările noastre continuă, cu un foc și o căldură parcă mai mare ca oricând. Sala noastră cea mare abia cuprinde mulțimea.

În una din Duminicile trecute, am avut o adunare neuitată. 8 frați din Avrig au depus legământul în adunarea noastră. A fost o adunare plină de lacrimi. Cutremurător a vorbit părintele Iosif despre legământ în lumina Bibliei, adresându-se pe urmă fraților avrigeni cu dulci cuvinte cari au umplut sala de lacrimi. Plângând au răspuns doi frați arătând cum au ajuns ei la acest legământ.

Au fost clipe neuitate.

Sub plânsul acestor lacrimi, o soră din Ocna-Sibiului, a declarat că e gata și ea să o rupă cu lumea și să înceapă o viață nouă.

Sosind primăvara, am început să ieșim la fronturi. În fiecare Duminică,iese căte o echipe prin satele vecine. Duminică o echipe a fost — pentru a doua oară — la Tâlmaciu-fabrică unde s'a format o Oaste nouă plină de răvnă.

Tineretul și todeaua prezintă la datorie, pornind mereu la front. Prin cântările lor cucerește sufletele.

Aproape zilnic ne cercetează frați sositori din depărtări.

Am mai avut între noi pe scumpii noștri luptători din județul Oastei: Gh. Muntean din Batiz, I. Opris și Iosif Merzeean din Simeria. Apoi fr. Stan Ghîțăescu, din Argeș, frațul N. Urdeea din Cluj, fr. ceferist I. Andreescu din Strojinești Bucovina care ne-a adus salutul de credință al fraților din același părți:

Am avut între noi și pe soara noastră Iupițătoare Paraschiva din com. Petru Rareș (jud. Cieuc) și pe soara Paraschiva Bancu din Tilișca Sibiu, care a spus 2 mișcătoare visuri ce le-a avut în legătură cu frâmantările Oastei.

Slăvit să fie Domnul!

RĂSTIGNIREA.

Iarăși crucea... colo'n zare
O văd cum se naște'n sus...
Roată'n jura-i stă mulțimea
Iar pe cruce stă Isus.

Nunai singur... uenileți,
In Getsimani-L părăsesc.
Singur suferă rușinea
Celor ce-L batjocoresc.

Cei ce au strigat Osana
Și-au gustat din mila Sa
Osându-L au să moară
Ca nu rob pe Golgota

Dar de-atunci trecut-aa anii
Și vrăjmașii toți s'au dus
Iar în jurul crucii sfinte
S'au strâns mii lângă Isus.

Toți tâlharii, păcătoși
Toți cei slabii și umiliți
Căți veniră lângă cruce
Fost-au sus la el primiți.

I. Marin.

La Dumineca Samarinencii: ceva despre apa cea vie.

Acum Duminecă avem la rând evanghelia cu Samarineanca dela Ioan cap. 4; despre cum a vorbit Isus cu femeia samarineancă despre apa cea vie.

Ce minunată și plină de învățături este această evanghelie! Samarineanca se miră de „apa cea vie”; nu-și putea da seama ce ar fi și cum ar fi o astfel de apă. Dar eu mă întreb, care mai altcum e azi? Oare căți dintre creștinii de azi ar putea da un răspuns corect la întrebarea ce-i apa cea vie?

Fântâna darurilor și dragostei Tatălui ceresc, noi o avem din veșnicie. În grădina Edenului, ea curgea din plin și din toate izvoarele. Dar păcatul lui Adam a astupat această fântână. Izvorul ei s-a retras în stâncă. Lumea a devenit „un pământ puștiu, neumblat și fără de apă” (psalm 62, 3). A trebuit să vină Fiul lui Dumnezeu să apelească fântâna. Și a trebuit să apelească adânc și din greu. A trebuit să se coboare în adâncul pământului să alle izvorul. A trebuit să lovească stâncă cu crucea Sa și cu suferințele Sale.

Suflarele soldaților, culele și cloanele răstignitorilor au trebuit să sape în stâncă. Când a răsunat cuvântul „sfârșitul-să”, a țăsnit izvorul apelor vii. În o lume „pusție și fără de apă” s-au revărsat apele vieții și s'a auzit strigarea: „De însetea zineva să vie la Mine și să bea (Ioan 7, 37)... cei însetăți veniți la ape” (Isaia 55, 1). Și de atunci apele vieții curg mereu prin lume. Ele curg și vor curge mereu până la sfârșitul veacurilor dând tuturor celor ce se adapă cu ele: ierarhie de păcate, sănătate, viață, feericie, mărturie.

„Apa cea vie” sunt darurile Dunului sfânt, iar aceste daruri nu puteau veni în lume decât dupăce „stâncă” a fost lovita cu toalagul, jertfa cea mare a crucii.

Izvorul apelor vii a țăsnit din stâncă Golgoțe. Strămoșii noștri

aveau datina să ridice pe la răspântile drumurilor câte o cruce sub care săpau o fântână pentru drumeții cei însetăți. Ce înțeles adânc a pus credința strămoșilor nostri în aceste cruci fântâni (pe cari necredința noastră le lasă să se răstoarne). Ele sunt icoana apelor vii din izvorul din crucea Golgoței. Un creștin viu are lipsă nefințat de această apă „vie”, de această apă a vieții, a sufletului.

Întrebăți pe un medic ce rost are apă în viața noastră cea purăescă și veți afla că ea face slujba cea mare de a face sânge. Fără apă cea vie, n-am avea viață sufletească. „Apa cea vie” este apă ce trebuie sufletului nostru, este apă cu care se adapă sufletul nostru.

Aceasta este apă cea vie despre care vorbește Domnul. Aceasta este apă după care însetea zineva sufletul nostru (psalm 41). Aceasta este apă de care are lipsă sufletul nostru. Sufletul nostru își are și el o sete a lui.

Lumea nu poate stămpăra și sătură această sete. Lumea n'are nici un picur de apă pentru această sete.

Lumea aceasta este un puștiu al păcatului. Este un „pământ puștiu” și fără de „apă” sufletească. Sufletul pierde de sete în această pustiate. Nici un izvor, nici un picur

de apă n'are lumea aceasta pentru setea sufletului. „Insetat-ai de Tine sufletul meu... intr'un pământ puștiu, neumblat și fără de apă” (psalm 62).

Nici bogăția, nici averile, nici banii, nici desfătările, nici știința, nici filozofia nu pot stămpăra setea sufletului.

Setea sufletului se poate adăpa numai cu „apa cea vie” pe care a revărsat-o în lume Isus Mântuitorul. În mijlocul apelor mărilor poți muri de sete. Apele mărilor nu stămpără setea. Înțocmai aşa sunt și apele lumii. Ele nu stămpără setea sufletului. Sufletul moare de sete în varurile lumii.

Setea cea sufletească poate fi adăpată numai cu izvorul apelor vii ce fănește din stâncă Golgoțe, cu darurile pe care ni le dă Jertfa Crucii.

Cei mai mulți se adaptă cu apele lumii și păcatelor (alcool, patimi și desfătări lumești). „Poporul meu, zice Domnul, m'a părasit pe Mine, izvorul apelor vii, și și-a săpat fântâni crepate care nu țin apă” (Ieremia 2, 13). Aceste fântâni cu apă moartă sunt: plăcerile, poftele, lăcomia de bani, averi și alți idoli.

Dragă cetitorule! Eu te întreb, cum stai tu față de apă cea vie, față de apa vieții?

„De însetea zineva, să vie la

Mine și să bea!” Domnul Isus pe toți ne cheamă să bem din apă cea vie. Să bem până la revărsare. Din inimă noastră să curgă, să se revrese aceste ape și pentru alții. Să le dăm și altora să guste din izvorul cel mare al apelor vii.

Rugăciune.

Isuse, preadulcele meu Mântuitor! Eu Te-am aflat „într'un pământ puștiu și fără de apă” (psalm 62, 3). Când era să mă prăpădesc de foame și sete, „într'un pământ puștiu și fără de apă” (psalm 62, 3), am aurit glasul Tânărului dulce: „Că însetea zineva să vie la Mine și să bea! (Ioan 7, 38). Cel însetat veniți la ape, veniți și luati fără aur și fără preț (Isaia 55, 1).

Slăvit să fi Doamne că mi-ai ajutat să gust și eu din apă cea vie ce curge din Crucea și Jertfa. Ce cea sfântă. Până în clipa ce moartea va veni să-mi închidă gâtul, eu volu striga și volu cântă înnețeata: o, ce valuri de îndurare, de tertare, de pace, de viață și de măntuire curg din Crucea Restigirii. Tale și vor curge mereu până la sfârșitul veacurilor. Prețutindeni pe unde curg aceste ape este viață... „înverzesc” pomii și învele oamenii (Ezechiel 47, 1-13).

O, ajută-mă Doamne, ca până la sfârșitul vieții mele să simt o sete tot mai mare după apele cele vii ce se revărsă din „scăunul de domnie al Mielului” (Apocalips 22, 8). În ce chip se doresc celul spre izvoarele apelor așa să se dorească, înnețat și sufletul meu sprijină Dumnezeule (psalm 41).

Ajută-mă Doamne să mă adapte până la revărsare din apă Ta cea vie să fiu „ca o grădină adăpată și un Izvor ce nu-l scade apă” (Isaia 58, 11) ca să pot aduce și eu pe alții la izvorul cel mare al apelor vii, ce curge din Crucea și Jertfa Ta cea sfântă, amén.

La Dumineca Samarinencii.

Dă-ne Doamne apă vie!

Prea puțini creștini din lume mal știu ca să-și potolească Foamea lor atât de mare și setea cea sufletească. Cel mai mulți astăzi aleargă după ranguri, bogăție, După plăceri trecătoare, după lux, după beție.

Dar sufletul, bietul suflet, deloc nu se mulțumește Cu această bănuță, ci mai mult se ofilește! Setea sufletului nostru, toți creștini să o știe, Se astămpără pe lume doar numai cu «apă vie».

Apa care se coboară de sus, de la Domnul sfânt, Apa de care avem lipsă că trăim pe acest pământ. Numai dânsa potoșește orice suflet însetat, Numai eu îl dă putere să se scoale din păcat...

Și știi, că și Mântuitorul a vorbit unei femei De această „apă vie” și de tot trecutul ei. Iar ea n'at stat pe gânduri, ci a zis atunci, înădă: „Dă-mi din apă Ta cea vie, dă-mi din apă Ta curăță!»

Tot așa și noi să cerem celui ce are de toate, Pentru sufletele noastre flămânde și însetate, Să ne dea apă cerească, apă de tămăduire Ca să vedem după moarte minunata fericire.

Apoi, ca Samarineanca, să vestim necontentit, Cât vom fi în lumea asta, pe Isus cel Răsărit. Să chemăm pe frații noștri la Ixorul nescrat, Ca și el să-și potolească sufletul lor însetat

I. TUDUSCIUC

Veniți la Avrig-Sibiu.

Joi, 21 Mai, la Înlătarea Domnului, în comuna Avrig-Sibiu, va avea loc o adunare a Oastei. Frații ostașii din județele vecine sunt rugați și la parte. Vor merge și frații dela Sibiu.

Fratele Severin

Ixorul cel sfânt.

Inchipuiți-vă un grup de călători — într-un desert nisipos și fără de apă. Demult ei tot merg, sub soarele cel fierbinți.

Au trecut două, trei zile. Apă nu este. Lî s'a uscat în gât de sete... E greu.

Și de îndată, — pe cale se arată un împedire și răcoros izvor.

Cu ce bucurie se vor lipi ei de marginea izvorului cu buzele fierbinți. Și cu ce lăcomie vor începe să bea. — În apă le este viață. Mărtuirea lor.

Acum ne vom arunca privirile în jur.

Căt de desărat este viață!... Zilele se scurg după zile — în păcate... Sufletul seacă în mijlocul desărăcunelui, — fără plăcere, poftele, lăcomia de bani, averi și alți idoli.

Strâmt îl este sufletul.. Moare el, plierând cele din urmă scânteial ale focului Dumnezeesc, — ascuns sub «cenușă» vieții.

Și îată-L, Izvorul, Izvorul luminosul, adevăratel, făcătoarei de minuni și viei ape.

Aceasta — este Evanghelia. — La acela, care adesea ori se apropie și bea din acest Izvor, nu poate să-l moară sufletul.

Aici el va găsi înțeldeană înțărire — în luptă cu păcatul.

Dar — trec oamenii alătura de acest Izvor viu, și nu voiesc oamenii să se cufundă în sfântă și vie apă, unde — precum în apa din Betesda — se vindecă orice nepuțină, toată durerea și întristarea sufletului.

Se povestește că în Germania pe o coloană zisă coloana lui Hristos era zugrăvită viața Domnului în mai multe tablouri. Și acolo se adunau mulțimile de norod lângă stâlp, — ca să învețe căile vieții.

— Acum — se poate pentru o nimică toată de cumpărat o Evangelie, — dar în locul el se citesc sute de cărți, pe care își este și rușine să le fi în mâini.

Din rusește
Pă. Vladimir Popovici.

Veniți la Bulbucani-Gropnița-Îași.

In 21 Mai aici va fi hram. Cu acest prilej face o adunare în frunte cu pă. M. Andrieș. Veniți fraților! vă așteptăm cu drag. De partea martei ne vom îngrăji noi.

PETRE V. BÂRLESCU și F. V. C. DĂNILUC.

„Nazireii” și nazireatul Oastei Domnului în lumina Bibliei.

Tâlcuirea celor trei regule ale nazireatului dela Numeri cap. 6. — De ce poartă unii ostași barbă.

Dela început Oastea a fost privită, în general, ca o nouitate fără rost. Si fără temei biblic. Dar dacă lumea ar căti în biblie, nu s-ar mira de această nouitate. Căci temeiul Oastei este chiar în Biblie.

Un fel de Oaste a Domnului — foarte mult asemănătoare cu oastea noastră — se află și în biblia Vechiului Testament. E aşa numul nazireat din carteau numeri Cap. 6. Ce era acest nazireat? Să ascultăm ce spune Biblia.

„Domnul a vorbit lui Moise și a zis: vorbește copiilor lui Israîl și spune: când un bărbat sau o femeie se va despărți de ceilalți făcând o juruință de nazireat că să se inchine Domnului, să se ferească de vin și de băutură imbătătoare... în tot timpul nazireatului briciul să nu treacă pe capul lui... să-si lasă părul să crească în voie. În tot timpul căt s-a făgăduit Domnului să nu se apropie de un mort... În tot timpul nazireatului să fie inchinat Domnului (Numeri 6, 1-8).

Adeca nazireatul era un fel de juruință, un fel de legământ pe care îl faceau de bunăvoie unii din copii lui Israîl. Însuși cuvântul nazireu însema o supunere la înfrângere, despărțire de ceilalți adeca o despărțire prin felul de a trăi după anumite reguli. Nazireatul era un fel de voluntariat duhovnicesc prin care nazirei de bunăvoie luau jugul unor anumite înfrângări și reguli de viață duhovnicească. În special nazireatul avea trei îndatoriri, trei reguli generale.

Un nazireu trebuia:

Preaiubitii noștri nazirei din Corod-Tecuci: PARASCHIV SÂRGHIE și EFTIMIE cei care pleacă cu lunile la front, aprinzând pentru Domnul orașe, sate și siflete.

1. Să nu bea vin.
2. Să nu se tundă.
3. Să nu se atingă de om mort.

Vom cerceta pe rând aceste trei regule arătând că ele sunt niște simboale cari ne grăesc și nouă. Acum vom spune numai atât: voluntariatul, nazireatul era o cetea de voluntari cari de bunăvoie se hotărăseră să o rupă de tot cu lumea și să trăiască cu totul numai pentru Domnul.

Dar această juruință de bunăvoie, acest voluntariat, nu însema ruperea lor de ceilalți. Căci ei făceau parte din ceata cea mare a celorice călătoare spre Canaan. Ei nu desconsiderau pe ceilalți, Dar nici ceilalți nu-i desconsiderau pe ei ca pe niște stricători de lege. Ei nu impuneau voluntariatul lor altora. Că numai cine voia intra în nazieratul lor. De sigur că se desebrau de ceilalți, dar deosebirea aceasta nu o făceau ei, ci o făcea viața lor.

Așa e și Oastea Domnului. O cetea de voluntari care am făcut un fel de legământ. Dar cu deosebirea că „nazireatul” nostru noi nu am făcut îndatoriri și regule nouă după capul nostru, ci după cum spune Evanghelia. Noi am făcut un legământ să păzim și să trăim Evanghelia aşa cum a lăsat-o Mântuitorul. De bunăvoie am luat și noi jugul trăirii Evangheliei. De bunăvoie ne-am hotărât să trăim o viață predată cu totul Domnului.

Dar nazireatul acesta nu înseamnă rupearea noastră de ceilalți, căci doar toții fiți bisericii avem aceiaș întărire: Canaanul.

Noi nu desconsiderăm pe ceilalți cari nu fac parte din nazieratul nostru. Îar la rândul lor,

nici ei nu trebuie să ne considere pe noi ca pe niște stricători de lege. Ci mai vârtos trebue să vadă în noi pe niște plinitori de lege. Căci noi nu strică legea, ci tocmai o împlinim și o trăim.

E adevarat că ne deosebim încătiva de alții, dar această deosebire nu o facem noi, ci viața noastră. Îar această deosebire, această „desbinare” e o dezbinare plăcută lui Dumnezeu.

Dacă unii merg la cărciumă, iar noi mergem la biserică și la adunarea Oastei — asta e o „desbinare” bine plăcută lui Dumnezeu.

Dacă unii înjură și se îmbată iar noi îl lăudăm pe Dumnezeu — asta e o „desbinare” plăcută lui Dumnezeu. Până când unii fac vola Domnului, iar alții voia Diavolului — „desbinările” acestea vor stăru. Când toți vor face voia Domnului — atunci va începta și „desbinarea” pe care o face Oastea Domnului.

Și acum — după această introducere generală în nazieratul dela 6 Numeri — vom cerceta și tâlcui, în numerii viitori ai foli, cele 3 regule ale nazieratului, arătând căte învățături adânci ne dau nouă simboale (icoanele) acelor 3 opreliști.

Vom arăta și rostul pe care îl avea barba și părul lung în nazireatul dela 6 Numeri, și pe care îl are azi după ce sunt mulți ostași cari poartă barbă și păr lung. Vom arăta ce însemnatate are acest lucru în ostăria Domnului. (va urma).

Preaiubitii noștri nazirei din Pechea: Covurlui: TACHE GRADINAR, IORDACHE și ILIE BADE, despre cari am scris că au fost și pe acți aici de Sibiu, fiind lungi călătorii pentru vestirea Domnului, chemând sufletele în ostăria Lui.

DIN JUDETUL OASTEI. (urmare) La Batiz.

Am avut o noapte a Domnului în biserică.

La Silivașul de Jos.

Au alegat frați din toate părțile... Fiind că avem slujba aceasta după indurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de obicei (2. Cor. 4, 1-6).

Pă. Șușmean, cu lacrimi în ochi a mărturisit că înștease lucrarea Oastei, dar e dureros ceeace se petrece în cauză părțilui Iosif.

La chemarea fr. Petru Popa, 4 suflete și-au cerut inscrierea în Oaste :

Avram Cătăni și soția Maria, Beti Vasili și Maria Bistrițană.

Din Nădăștia de jos: Ioan Iosescu, Gheorghe Chitidean și Petre Ciocan.

Din Vărmaga: Nicolae Harceag.

Din Ruș: Ironim Barbu și soția Valeriu; Manel Sofia și Valerie Dag.

In Turdaș.

A avut loc iarashi o frumoasă adunare. La sfârșit s'au înscris în Oaste: Jurj Adam, Salomia Maier și Maria Talaboi din Turdaș. Josan Solomon, Josan Lina, Suciu Petri și Vutica Delac din Rapolt.

Lupta continuă, județul nostru și în apriță luptă, în fiecare sărbătoare ținem manevre și nopții a Domnului în diferite părți.

Săvăt să fie Domnul.

Gh. Muntean și I. Opris, ostași.

Raport după zece ani de luptă.

Impreună cu o declarație și o rugare.

Cucernice părinte Iosif și lubiți frați în Hristos, noi am împlinit 10 ani de luptă și în acești 10 ani, am avut mult de luptat.

La început a fost lupta cu lumea și poftele, apoi a venit litera legii care ne-a și frânt cărbuna în două.

Cel cu litera am rămas în pace, iar peste cel cu Evanghella s'a dat atacul secoliei pentecostale, dar Domnul milost nu ne-a lăsat nici aici să rămânem înfrânti și s'au merunit. Și tot greul a fost că Păstorii noștri au stat indiferenți, ba ne-am tras pe la Jandarmi pe unii din noi, ne-a amenințat, opriș adunarea etc. Și din cei mulți ce au pornit din robia păcatului, spre Canaanul măntuirilor puțini am mai rămas. Unii au rămas căzuți în pustile lumii opriindu-se la cazeanele lui Faraon, pe alții l-au prins duhul fricei și nu vor să înainteze, sunt prin puștiu „poftind” carne, alii încinându-se viațelui. Dar cei mai periculoși sunt cei cu litera legii (căldicei) cari pun sarcini grele, încercări, N'ampărăsi Biserica că am tot apărăto-după putință, și în toate slăvimi pe Domnul.

Părintele Iosife, își trimite măngâiere, precum că nu ne trădim Părlintele care ne-a născut în cuvânt, și ni-a hrănit cu laptele duhovnicește, de ar să fii osândii și la moarte trupului, nu ne vom lăsa de Isus Bîrutorul și de cel ce ne-a vestit vestea măntuirii, cari ai lărat cu o dovadă dată de Duhul Sfânt. Dar nouă totuși nu ne vine a crede ca să rămâne judecata Sf. tale definitivă.

O rugare.

Noi îl smeriți, supuși fii ai Bisericii, trimitem rugare către Sf. Sinod, și cătră Inalt Preș Sf. Patriarh, a n-lăsă pe Părintele Iosif în pace, ca să-șirumeze lucrarea la care îl-a chemat Domnul. Căci alcum, Biserica capătă o lovitură nespusă, căci noi toți cei pe care ne-a născut prin Evanghelia Lui Hristos, Părintele Iosif, rămânem cu el căci nu cunoaștem nici un râu în el numai că n-îl vesem pe Hristos și ne-a pus Biblia în mâna, pe cari nu le aveam altădată.

Rămânem în aşteptare a se face pace și înviere între frați.

Supuși fi:

Vasile Banilevici, împreună cu frații din Margina.

Rădușu.

1000 kilometri pe jos pentru Domnul.

Fratele Agapie Tocileanu ne raportează că a ajuns acasă.

În cercetarea fraților pe care îl facăt-o iarna aceasta împreună cu fratele Costache Grosu din com. Voevodul Mihai străbătu peste omile de kilometri pe jos pentru Domnul.

Ce poate face râvna și dragoste de frații! Să bașt un drum de 1000 de kilometri pe jos, nu e puțin ulu crul acesta.

Să ostenești atâta cale, prin frig, prin ploaie, flămănd, batjocorit și luat în râs adeseori, este un lucru pe care numai un „ostaș al Domnului” îl poate face.

Domnul Oastei să le dea bogăță răspălată fraților noștri și tuturor celor ce ostenește pentru El.

Chemare!

In zilele Rusaliilor, Duminică 31 Mai și Luni 1 Iunie 1936, frații de pe Valea Trotușului, Cașinului și Oituzului, dorind a ne intrui într-o mare adunare duhovnicească, rugăm pe toți frații de aproprie și de departe să vină în număr că mai mare în comuna Oituz fosta Grozești, jud. Bacău. În numele tuturor,

frații: I. Palaghiță Grozești și David, Balăuță Ioan—Lăioia,